

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz

Poznań, 2.07.2020 roku

Uniwersytet Artystyczny

w Poznaniu

RECENZJA

rozprawy habilitacyjnej, dorobku artystycznego i naukowo-dydaktycznego

Pani **dr Anety JAŻWIŃSKIEJ**

w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne,

przeprowadzonej przez Wydział Sztuki

Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu

Podstawowe dane o habilitantce

Pani dr Aneta Jaźwińska urodzona w Warszawie, ukończyła z wyróżnieniem studia w EAS w roku 1997, na kierunku grafika w Katedrze Projektowania Graficznego, pod kierunkiem prof. Juliana Pałki. Tak jak wszyscy studenci na kierunku grafika, otrzymała Ona wszechstronne wykształcenie, w tym również w dyscyplinie malarstwa, gdyż zrobiła dyplom jeszcze rozszerzony o aneksy z malarstwa u prof. Andrzeja Sadowskiego i grafiki warsztatowej u prof. Ryszarda Osadczego.

Doktorat w zakresie sztuk plastycznych uzyskała w 2010 roku w Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi, na Wydziale Grafiki i Malarstwa. Rozprawę doktorską pt. „W poszukiwaniu światła” stanowił cykl obrazów. Promotorem był prof. nadzw. Piotr Stachlewski z ASP w Łodzi, a recenzentami prof. Marian Kępiński z ASP w Łodzi oraz prof. Marzanna Wróblewska z ASP w Warszawie.

Pani dr Aneta Jaźwińska jest od 2011 roku zatrudniona w Wyższej Szkole Informatyki Stosowanej i Zarządzania pod auspicjami PAN, na Wydziale Informatyki, kierunku grafika w Warszawie, a w latach 1998-2011 pracowała w Europejskiej Akademii Sztuki w Warszawie.

W wyniku podróży do Kanady w latach 90-tych rozpoczęła studia w Ontario College of Art w Toronto, gdzie poznała wielu profesorów z różnych zakątków świata: Egiptu, Chin, Francji i Kanady. Każdy z nich dzielił się swoją wiedzą i przybliżał Jej kulturę swojego regionu. Spotkania z Marie Charbonneau czy Alim Faragiem i wielu innymi były bezcenne. Wiedzę i doświadczenie tam zdobyte wykorzystuje Ona w swojej pracy dydaktycznej. Na uczelni w Toronto miała okazję przejść pewnego rodzaju weryfikację – konkurs, w wyniku którego zdobyła stypendium do Cooper College w Nowym Jorku, jednak nie było Jej dane z niego skorzystać, gdyż los tak sprawił, że musiała wrócić do kraju.

Choć Pani dr Aneta Jaźwińska urodziła się w Warszawie, to jako dziecko wiele czasu spędzała na łonie natury, na Wybrzeżu Gdańskim, Podlasiu i Mazowszu. Ten bliski kontakt z przyrodą na zawsze Ją ukształtował i zdeteminował kierunek Jej artystycznych działań. Liczne podróże – dalsze i bliższe, na pewno także sprzyjały obserwacjom, studiom i poznaniu świata i ludzi.

Dzieło habilitacyjne

Zgodnie z wymogiem formalnym, Pani dr Aneta Jaźwińska wskazała zestaw prac pod wspólnym tytułem „Natura • Kultura” jako dzieło aspirujące do spełnienia warunków wynikających z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311).

Wystawa „Natura • Kultura” jako cykl prac prezentowanych na wystawach indywidualnych składa się z:

- 8 prac na płótnie, technika mieszana,
- 7 prac na tekturach, akryl i pastel olejny,
- 11 prac na deskach, akryl.

Miejsca i daty ich upublicznienia to:

- Pejzaż macedoński, 12-30 maja 2016, Dom Sztuki, ul. Wiolinowa 14, Warszawa;
- Kreska i kolor, 20 kwietnia – 30 maja 2017, Galeria G60, ul. Siedlecka 1, Łódź;
- Światło i kolor, 12 maja – 5 czerwca 2018, Galeria Wolskie Centrum Kultury, ul. Górczewska 15, Warszawa;
- Morze możliwości, 15 lipca – 30 sierpnia 2018, Narodowe Muzeum Morskie, Oddział w Rozewie.

Wszystkie powyższe prace składają się na przekaz, który ma dać widzowi ulgę w poczuciu tożsamości z naturą. Tego zjawiska – uniwersalnej, odwiecznej siły płynącej z prawdy – świadectwa czasu – ewolucji materii. Te nowe przetworzone byty habilitantki wciągają także widza w kontemplację i rozważania o życiu – przemijaniu. Te zgłębiane prawdy są więc dalej w tym zbiorze prac zachętą dla widza na wzmocnienie ducha, którym obecna codzienność mocno targa. Takie tytuły prac, jak: „Świt w Borach Tucholskich”, „Maki z Birsztonas”, „Portugalskie pejzaże”, „Impresje Iberyjskie I i II”, „Białe szczyty w południowym słońcu”, „Kamienie Portugalii”, „Santiago de Compostela” czy „Nadzieja” dużo mówią właśnie o przesłaniu malarstwa habilitantki. Kolor, światło i emocje płynące z tych pejzaży, gór czy architektury, razem z autorką zabierają nas w kontemplację o istocie piękna. O tych wszystkich dalekich planach np. przestrzeni pełnych traw w relacji do zbliżeń

detali, jak np. kwiatów – maków. Ponadczasowe widoki natury z jakby pierwotnego czasu, ziemi, piasków czy wody. Wybrzeży mórz i wiejskich stawów. Dziewicze praobrazy planety bez ludzi, ale dziś z jego wyczuwanym podmiotem. Istotą egzystencji w sporze o zachowanie takich właśnie obszarów dla potomnych. Dla nadziei, że za horyzontem jest sens – wciąż nieskażony zachłanną cywilizacją. Przemijanie i codzienność. Siła natury i potęga wizji – kreacji. Na tym obszarze pracuje dr Aneta Jaźwińska – manifestując prostotą malarskiego zapisu potęgę natury. Surowość materii, jednorodność i jakby scalenie architektury z ziemią, nadają pracom autorki cechy autentycznej prawdy. I jest to wkład habilitantki w dyscyplinę. Wkład na bazie uniwersalnego przekazu, przeżyć zagęszczonych w naszej wyobraźni.

Pani dr Aneta Jaźwińska posiada dobry warsztat malarski, przejawiający się także bardzo dobrą kompozycją każdego obrazu. Te pejzaże są mi bardzo bliskie. Autorka operuje środkami na ogół prostymi, ale przez to też precyzyjnie artykułuje formę i rytmy natury ze swobodą gestu malarskiego. Oszczędność formalna jest tak sformowana, że odbiera się również podskórne bogactwo pejzażu. W tej atmosferze, nawet pewnej tajemniczości, możemy analizować i kontemplować Jej rzeczywistość – na Jej warunkach. Jest to synteza form, gestów malarskich, które odnajdujemy we wcześniejszych pracach autorki. W przestrzeni obrazu potrafi Ona wyczuć te znaki i wartości, które widz może konfrontować ze sobą i może wejść z nimi w dialog. Ta też uniwersalność przekazu, ale i rozpoznawalność zapisu habilitantki są też dla mnie wartościami, które wnoszą wkład w rozwój dyscypliny. Może nie epatują nowym w relacji do wartości postmodernizmu, i nie walczą ostentacyjnie, ale są rzetelne i dobre. W niemym ich przekazie łączą się więc z autorką – troską o przyszłość i czystość naszej planety.

Ocena osiągnięć naukowych oraz dydaktycznych po otrzymaniu stopnia doktora w 2010 roku

W dokumentacji habilitacyjnej znajdują się wszystkie niezbędne informacje oraz zdjęcia prac malarskich Anety Jaźwińskiej. Z tej dokumentacji jawi się też Jej bogaty dorobek, który pokrywa się z wieloma wystawami na przestrzeni czasu, z włączonymi do zestawu habilitacyjnego. Wystawy „Pejzaż macedoński” z 2016, „Kreska i kolor”

z 2017 roku, „Światło i kolor” z 2018 roku oraz „Morze możliwości” również z 2018 roku, dają więc panoramę całego – dużego dorobku po doktoracie.

W obszarze dydaktycznym Pani dr Aneta Jaźwińska również prezentuje dojrzałą postawę oraz spory dorobek. Prowadzi wiele zajęć dydaktycznych, plenery oraz wyjazdy edukacyjne. Dbą o umiejętności warsztatowe studentów w technikach tradycyjnych, ale i daje pole do eksperymentu. Organizuje lub współorganizuje wystawy studentów oraz pedagogów, czy wystawy najlepszych dyplomów. Na studiach licencjackich i magisterskich wypromowała już wielu dyplomantów.

Praca pedagogiczna jest wypadkową Jej nagromadzonych doświadczeń z pracy twórczej i z pracy w różnych uczelniach.

Konkluzja

Pani dr Aneta Jaźwińska pracuje systematycznie. Twórcze myślenie i dążenie do celu objawia się u Niej gęstością szlachetnych barw, jakby nostalgicznego nastroju w świetle emanującym żarliwymi – ukrytymi jednak emocjami.

Dlatego sumując recenzję stwierdzam z całym przekonaniem, że swoim bardzo bogatym dorobkiem artystycznym, pedagogicznym oraz organizacyjnym, poziomem pracy habilitacyjnej, a więc umiejętnościami oraz otwartym umysłem, Pani dr Aneta Jaźwińska w pełni zasługuje na przyznanie stopnia doktora habilitowanego. To jest artystka - malarka, która w twórczym poznaniu dociera do czasu początku. Tam, gdzie „pamięć rodzaju ludzkiego” uzyskuje formę prapieżaży wyrażających treści i uczucia, na których została oparta nasza historia i kultura.



Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz